

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

ศาสนาไม่มีเอาความเย็นมาจากไหน

ก่อนฉัน

พระเถระขี้เหยีย ๗ เข้ามาแล้วนะ พอเริ่มออกพรรษาเท่านั้นฉันเข้ามา กำแพงแตกเข้ามาแล้วนะ พังเข้ามาละกำแพง ถ้าเข้ามาแล้วอย่างเห็นนี่ละ มองค้ำหนึ่งเท่านั้นก็เห็นแล้วมันขวางตา แสดงว่าไม่เคยมีธรรมวินัยติดหัวโล้นเลยพระเหล่านี้ละ เข้ามาแล้วจะขวางทันที มองปีบขวางแล้ว ถ้าไม่ขวางธรรมขวางวินัยจะขวางอะไร นี่พวกเทวทัตในผ้าเหลืองหัวโล้น ๆ เรายังมีมากเวลานี้ ทั้งเขาทั้งเราเหมือนกันหมดนะ ศาสนาจะไม่มีเหลือละ เหลือแต่เปรตแต่ผี ผีผ้าดำผ้าขาว ผีผ้าเหลืองหัวโล้น ผีเขาผีเราเต็มบ้านเต็มเมืองเวลานี้ เพราะฉะนั้นโลกถึงได้ร้อนนะซิ ศาสนาไม่มีเอาความเย็นมาจากไหน มีแต่ความเลวร้าย ๆ ทุกแห่งทุกหนเต็มไปหมดนะ

แต่เพียงพระเข้ามาในวัดเท่านั้น เข้ามาปีบมองเห็นแล้วจับได้แล้ว นี่มหาโจรตัวหนึ่ง วังนั้นเลย ไม่ได้ผิดนะ ตานี้ดูมาตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งปานนี้จะผิดไปไหน ตามีหุมีใจมี มันเป็นยังงี้เข้ามา มาศึกษาอะไร เก้งก้าง ๆ ไฮ้ แสดงทุกอย่างนั้นแหละ แสดงว่าไม่เคยรักษามาเลย ถ้ามีการรักษามาจะไม่แสดงอย่างนี้ออกมา นี่เป็นความชินต่อนิสัยมาแล้วนะ เพียงเข้ามาครู่เดียวเท่านั้นก็เห็นแล้วนี่ นี่ละเลวไหมพระเรา ดูเอาชิดูเจ้าของบวชมาเพื่อดูเจ้าของนั้นละ ไปดูอะไร พระพุทธเจ้าบวชมาให้ดูเจ้าของ ดูหัวใจ กิริยามารยาท มันขัดต่ออรรถต่อธรรมอย่างไรบ้าง นั่นละคือข้าศึกอยู่ตรงนั้น ตรงที่ขัด ๆ นั้นนะ เรากจะแตกแล้วนะเรา มาทุกแห่งทุกหน ล้นกันมา ไม่เป็นทำเป็นทางอะไรเลยให้พร

นี่ท่านทั้งหลายฟังไหมตะกี้ที่ว่าดูว่าดำหรือฟังซิ นี่ละความดีต้องเด็ด ไม่เด็ดไม่ได้ ความชั่วมันเลวมากที่สุดเลยนะ ความดีไม่เด็ดไม่ทันกัน นี่ละเด็ดดีฟังเอาตะกี้นี้ ไม่ได้เด็ดร้ายเด็ดทำลายนะ ไอ้สิ่งที่ทำลายมันมากขนาดไหน ให้ฟังเอานะ เด็ดดีเด็ดชั่ว ดูดีดูชั่ว ฟังเอาซิ

หลังจั่งหัน

ขออนุญาตกราบหลวงปู่ครับ กระผมมาจากสุรินทร์ครับ

เออ มาจากสุรินทร์ เท่านั้นละ กราบแล้วออกไป ไปทางนี้ออกนี่ อย่าไปชนต้นเสา นั้นต้นเสาอย่าไปชน

(เขาจะมานิมนต์รับผ้าป่าช่วยชาติครับ)

ช่วยผ้าป่าก็ช่วยซี เอ้า เข้ามา มีฐานะก็บอกว่ามีฐานะซี มานั่งแก่งก้างหาเหตุผลไม่ได้ไล่ออก เข้าใจไหม ถ้ามีฐานะ มีเหตุมีผล เอ้า เข้ามา แน่ะ ก็อย่างนั้นใช้ไหมละ มันต้องมีเหตุมีผลทุกอย่างซี อยู่สุรินทร์อยู่วัดได้ละ

อยู่วัดป่าไตรวิเวกครับ

หลวงปู่สามบ่ อ้อ เราเคยเข้าไปวัดหลวงปู่สาม เราเคยไป

จะนิมนต์หลวงปู่ไปรับผ้าป่าช่วยชาติวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๔๔ ที่วัดป่าไตรวิเวกครับผม อันนี้รับทราบไว้ก่อนนะ แล้วจะพิจารณาทดสอบทุกอย่างแหละ ถ้าหากว่าลงตัวแล้วก็จะเขียนจดหมายบอก ให้ท่านเอาชื่อไว้จะได้จดหมายไป

ทางจังหวัดสุรินทร์และตัวแทนมารดตุ๋ ๒ คนรวมทั้งท่านเจ้าอาวาส

ฟัง เดี่ยวนี้ยังไม่ได้เข้าแก้ปกัน คือทางนี้มานิมนต์เรา บอกว่าเวลานี้เรายังไม่แน่นอน เพียงรับทราบไว้ เมื่อเราพิจารณาทดสอบทุกอย่างเกี่ยวกับเรื่องการเรื่องงานอะไรพร้อมแล้วที่จะรับได้ เราจะให้พระเขียนจดหมายไปบอกเจ้าอาวาสที่เป็นจุดศูนย์กลางเข้าใจไหม เพราะฉะนั้นจึงให้เอาชื่อทางเจ้าอาวาสที่วัดนั้นไว้ให้พระ เข้าใจหรือยังที่นี้ ฟาดไป ๕ โคกนุ่น ถามอันนี้ไปอันนี้ ๆ กุมภาพันธ์ ๔๔ มันเป็นชิ้นแรมยังงัยบ้าง โอ้ย งานเรามากต่อมาก คอยดูสุขภาพ ทุกวันนี้ไม่เหมือนแต่ก่อนนะ ควรไปได้ก็ไป ที่จะให้รับทุกแห่งทุกหนดังที่เคยเป็นมาแล้วเห็นจะเป็นไปไม่ได้แล้ว เอ้ออ่านจดหมายดู

(...กราบนิมนต์ท่านพระธรรมวิสุทธิมงคล มารับผ้าป่าช่วยชาติและแสดงธรรม ณ วัดป่าไตรวิเวก วันที่ ๓๑ ม.ค. ๔๔ เวลา ๑๔.๐๐ น. และทำบุญครอบรอบมรณภาพ หลวงปู่สาม วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๔๔ เวลา ๗.๐๐ น....ลงชื่อ เจ้าอาวาสวัดป่าไตรวิเวก แล้วยังมีเจ้าคณะจังหวัดสุรินทร์ร่วมลงชื่อมาด้วย)

ชื่อว้ายังง

พระวิสุทธินายก

ชื่อเดิมท่านชื่อว่าอะไรน่า น่าจะได้เคยเรียนหนังสือ...

ชื่อมหาเสียบ

เอ้ จะเป็นองค์นี้หรือไม่มา ตอนเราไปนี้ได้พบกัน น่าจะเป็นองค์นี้ คือเรียนหนังสือท่านเป็นรุ่นน้องเรา เราสอบเปรียญตก ท่านกำลังจะขึ้นบาลี เป็นองค์นี้ใช้ไหมละ คงเป็นองค์นี้นะ แล้วจะรับไว้พิจารณาเสียก่อนนะ แล้วจะตอบรับไปวัดไตรวิเวกนะ

ครั้งแรกท่านไปรับผ้าป่าที่วัดบูรพาราม ครั้งที่สองก็วัดไตรรัตนาราม วัดเจ้าคณะจังหวัด

ชื่อว่าเจ้าคุณอะไร

เจ้าคุณวิสุทธินายกครับ

เป็นเจ้าของชั้นธรรมดาหรือชั้น...

ท่านเป็นเจ้าของคณะจังหวัด

เอา ถามนั่นฟาดไปนี่ ๆ นี่เมียคงฟาดทุกวัน ๆ เลยเป็นบ้าเมียฟาดเอาหลัง มา พุดกับเรา เราไม่ใช่เมียนะเราเป็นพระ ถามนั่นตอบนี่ ถามนี่ตอบนี่อยู่อย่างนั้น เอ๊ ไป พักสุรินทร์เราไปพักวัดบูรพา วัดสร้างใหม่หรือใจ เราลืมนะ ก็มันพักมากต่อมากเลยไม่ ทราบที่ไหนล่ะซี

เราไปพักที่ไหน ทางจงกรม พอลงบั้นนี้ต้องไปเที่ยวหาเสียก่อน อย่างนั้นนะเรา ไม่ได้ปล่อยนะเดินจงกรม ที่ไหนก็ตามไม่ปล่อยเลย ไปวัด.... จ.สุรินทร์ นี่ก็ไปหาทาง จงกรม ออกไปโน้นไปเที่ยวหาที่ไหนก็ได้ เลยไปได้ข้างกำแพง โอ๊ย ที่นี้ยาวเหยียด เลย ฟาดจากนี้ถึงเมืองอุดรโน่น ไปเดินจงกรมก็ไม่พ่นนะไปเห็นหมา ๒ ตัว มา เพราะ เรารักหมา รักมีเมตตานะ นี่ยังจะพุดหมาน้อย ๒ ตัวอีก อย่าให้ลืมนะพุดเรื่องลูกหมา ๒ ตัว ที่นี้เดินจงกรม พอถึงเวลาออกจากห้องบั้นก็เข้าทางจงกรม ถึงเวลาเราถึงจะออกไป ที่เดียว อย่างนั้นเป็นประจำทุกแห่ง กลางคืนก็ลงเดินเงียบ ๆ ไม่ว่าวัดไหนในเมืองไหนที่ ไหน เราต้องหาที่ทางจงกรมของเราไว้ตลอด ๆ เลย

อันนี้ก็ไปวัดนี้ เป็นวัดอะไรนะ ที่ว่าทางจงกรมยาว ๆ วัดบูรพาหรือวัดอะไร ที่นี้ พอได้ทางจงกรมแล้วก็เดินจงกรมละที่นี้ ที่นั้นเงียบ มันไม่มีคน คนอยู่ข้างหน้าวัดหมด เราอยู่ทางด้านหลังวัด มีทางจงกรมอยู่ข้างกำแพง ได้ทางจงกรมยาว เดินสบาย ๆ ลึก เดี่ยวก็มีหมา ๒ ตัวไป หมา ๒ ตัวเขาวิ่งไปนั้น เราก็ดูมันจะไปไหนหมานี้ มันวิ่งปู้ปู้ ๆ ไป พอหลับพุ่มไม้แล้วก็หายไป ไม่ทราบหายไปไหน เราก็เดินจงกรมเรื่อย เรามองดัก ทางโน้นจะเห็นเขาก็ไม่เห็น เดินมา เอ๊ หมา ๒ ตัวมามันไปไหนน้ำ เดินจงกรมมองทาง ไหนก็ไม่เห็น ๆ มันมีสระน้ำอยู่นั้น มีพุ่มไม้อยู่ข้าง ๆ สระน้ำนั้น พอเขาลับพุ่มไม้ไป แล้วเลยหายเงียบไปทั้งสองตัว มองดักทางโน้นก็ไม่เห็น มองดักทางนี้ก็ไม่มีเห็น เรา แปลกใจเรา เอ๊ มันไปไหนหมา ๒ ตัวนี้

เลยออกจากทางจงกรมไปเที่ยวเดินเลาะ โอ๊ย ที่ไหนได้เขาขุดหนูอยู่นั้น ๒ ตัว เขาขุดหนูเอาอยู่นี้ อยู่ข้างริมสระ พุ่มไม้มันบังหมดไม่เห็นเขาล่ะซี เราเดินที่ไหนหาที่ ไหนก็ไม่เห็น แล้วไปเจออยู่ข้างริมสระ โอ๊ย ไม่มองดูใครเลย พัดกัน ๒ ตัว มันขุดหนู อยู่ที่นั่น เหนอ มึงมาอะไรอยู่ที่นี่ เอาไม้ปาเขาเลยวิ่งไปเลย มึงจะมาขุดเขาอะไร มึงจะมา กัดหนูหรือ เราเลยไม่ลืมนะ ไปหาที่ไหนก็ไม่เห็น ที่แท้มันไปขุดหนูอยู่ พอเห็นเราเอาไม้ ปาเข้าไป มาขุดอะไรนี้ โห เขาก็รักชีวิตของเขาเหมือนกัน วิ่งไปเลย จนปานนี้มันวิ่งกลับ หรือยังไม่รู้ละ เราไม่ได้ไปถามเจ้าของมัน หมา ๒ ตัวไปไหน จบแล้ว เราลืมนะไปพักที่

ไหน ๆ สุรินทร์ โอ้ย พักทั่วประเทศไทย ใครจะไปจำได้ว่าพักที่ไหนบ้าง จำไม่ได้ นี่พูดถึงเรื่องเดินจงกรม ไปที่ไหนเราไม่ละนะ

เมื่อวานนี้เอาของไปส่งโรงพยาบาลคำตากล้าแล้วก็เลยไปบ้านแพง ฉันทเสร็จแล้วก็จัดเอาของไปส่งโรงพยาบาลคำตากล้า เพราะนี่ไม่ได้ไปนานแล้ว นาน ๆ ไปที่หนึ่ง ไปที่โน่นไปที่นี้ เขามานี้ก็มารับไป ๆ ส่วนที่เขาไม่มาเราก็เอาไปส่งให้ ที่อยู่ชอกแซกหรืออยู่ที่ลำบากลำบน เราให้ไปทุกแห่งแหละ เมื่อคืนนี้ก็ไปดูของในโกดัง ของชนมาเต็มเลยนะ เต็มโกดัง ไม่ให้บกพร่อง ให้เต็มตลอดเวลาเพื่อโรงพยาบาลต่าง ๆ ช่วยตลอดนะ ช่วยโรงพยาบาลละเป็นที่หนึ่ง

เวลานี้ก็ยังสร้างตึกให้โรงพยาบาลตั้งสามสี่หลัง ทั้งโรงเรียนด้วย เวลานี้ยังอยู่ ๔ หลัง หลังที่ห้าเสร็จไปแล้ว ยังเหลืออีก ๔ หลัง ฟังซิหมดเงินไปเท่าไร ๑๐ กว่าล้านนะนี้ สามสี่หลังนี้ ไม่ใช่เล่น ๆ นะ ช่วยอยู่ตลอดนั่นละ เราช่วยจนกระทั่งสุดชีวิตของเราแล้ว เราก็ไปเลย ครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้ายในการช่วยโลกด้วยกิริยาของธาตุขันธ์นี้ เราช่วยเต็มกำลังความสามารถของเรา แต่ก่อนก็ช่วยอยู่เงียบ ๆ ไม่ค่อยออกสนามเหมือนอย่างคราวนี้ คราวนี้ได้ช่วยโลกแบบออกสนาม ขึ้นเวทีไปหมดเลย

เวลาขึ้นก็ขึ้นตะเลยไม่ถอย ขึ้นตลอด เวลานี้ลงเวทีแล้ว งานใดที่มีความจำเป็นจริง ๆ เราถึงจะรับให้ ๆ จะให้รับทั่ว ๆ ไปอย่างแต่ก่อน เราประกาศไปเรียบร้อยแล้วว่าเรารับอย่างนั้นไม่ได้แล้ว ต้องงดไป จะรับให้เป็นบางกาลบางระยะซึ่งพอห่าง ๆ กันบ้างอะไรบางอย่างนี้ จะให้ไปค้างวันค้างคืนที่นั่นที่นี้ ต่อไปนี้เราไม่เอาแล้วเดี๋ยวนี้ เลิกหมดแล้ว

เราช่วยเต็มกำลังความสามารถ พี่น้องชาวไทยจะมีจิตมีใจฟังคำกระตุ้นเตือนของธรรมะตลอดมา ตั้งแต่วันออกช่วยพี่น้องทั้งหลายแล้วก็ให้พากันคิดนะ นี้เราจะไม่กลับคืนมาช่วยซ้ำอีกนะเราบอกตรง ๆ เราช่วย-ช่วยอย่างเต็มเหนี่ยวเสียด้วยนะ ทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นสนามขึ้นเวทีแล้วไม่มีถอย ขึ้นหมด ต่อยตะ ถ้าเป็นนักมวยก็ต่อยตะไม่ถอยเลย

เวลานี้ก็เรียกว่าลงเวทีมาแล้ว อยู่ข้าง ๆ เวที หากว่าจำเป็นจริง ๆ เราก็จะรับให้เป็นบางเวลา ๆ จากนั้นแล้วก็เลิกละที่นี่ เพราะธาตุขันธ์นี้อ่อนลงไปทุกวัน ๆ แต่ก่อนแข็งแรงซังซังตั้งตั้ง ดูซิธาตุขันธ์อันเดี๋ยวนี้ เวลานี้มันอ่อนแอไปขนาดไหน นี่ละใช้งานของมันมาได้หลายปีแล้วนะ มันจะหมดกำลังของมันแล้วละ เราก็เอาช่วยชาติเสียเป็นครั้งสุดท้าย ช่วยชาติบ้านเมืองของเราครั้งสุดท้ายนี้แล้วก็ไป ชี้เกี่ยจเล่นกับถึงขยะ พูดตรง ๆ อย่างนี้เลย นี่ภาษาธรรมพี่น้องทั้งหลายจำเอานะ เราจึงบอกว่าชี้เกี่ยจเล่นกับถึงขยะ

มีแต่ความสกปรกโสมม ความเดือดร้อนวุ่นวาย เต็มบ้านเต็มเมืองเต็มโลก สงสาร ไม่มีช่องใดที่ความทุกข์ความลำบากจะไม่เข้าไปเผาสัตว์โลกอยู่นั้นไม่มี เพราะกิเลสที่เป็นไฟเป็นเชื้อไฟอยู่ในนั้นหมด เผาอยู่ในหัวใจของโลกทั่ว ๆ ไปหมด ไม่ว่าสถานที่ใด ใครจะว่าอะไรเจริญขนาดไหนก็ตาม ก็เจริญแต่เครื่องหลอกของกิเลส ให้คนตื่นเป็นฝันเป็นไฟเพิ่มเติมเข้าไปอีกเท่านั้น ที่จะให้ลดหย่อนลงจากสิ่งที่ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมกันนี้ไม่มีทาง อย่าพากันไปหวังนะ

มีอันนั้นแล้วจะเป็นความสุขความสบาย มีอันนี้แล้วจะเป็นความสุขความสบาย มีอันนี้แล้วเรียกว่าเพิ่มไฟแล้ว มีอันนั้นแล้วเรียกว่าเพิ่มไฟแล้ว เพิ่มเชื้อไฟแล้ว เรื่อยไปอย่างนั้นตลอด เผาตลอด ตั้งแต่วันเกิดมาตั้งอยู่ตลอดจนกระทั่งวันตาย หากตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งวันตาย บทเวลาได้คือความผิดหวัง ตายแล้วเอาอะไรไปเหล่านี้ไม่มีนะ หากหากันตื่นกันอยู่อย่างนั้น เวลาตายแล้วชื่นเดียวไม่เคยติดหัวใจไปเลย มีแต่บาปแต่บุญเท่านั้นติด นอกนั้นไม่มี

ใจดวงนี้จะไม่มีอะไรติดมัน นอกจากบาปกับบุญติดไปได้ วัตถุสิ่งของเงินทองมี มากมีน้อยไม่มีความหมาย อาศัยไปชั่วกาลเวลา ถ้าไม่หลงมันก็นำเอามาทำประโยชน์ได้ ถ้าหลงมันไปแล้วก็เป็นไฟ ตายแล้วก็หมดหวังเท่านั้นละ ให้พากันจำเอานะ

ไม่มีอะไรที่จะละเอียดแหลมคมยิ่งกว่าธรรม ตามดูทุกสิ่งทุกอย่าง กิเลสจะเก่งขนาดไหนไม่เห็นอธรรม ธรรมสอดแทรกรู้หมดเลย ๆ ให้พากันชวนชวนทางความดีงามใส่ตนเอง จะได้มีหลักยึดบ้างนะ ถ้ามีความดีแล้วใจจะมีหลักยึด ใจมีดีกับชั่วเป็นคู่แข่งกันภายในหัวใจของเราทั้งหลาย ดีเป็นเครื่องพยุง ชั่วเป็นเครื่องทำลาย เครื่องทำลายก็เราสร้างเอง สร้างบาปเราสร้างเอง สร้างบุญเราสร้างเอง ทั้งสองอย่างนี้เข้าใกล้ชิดติดพันกับหัวใจเรา วัตถุสิ่งของเงินทองอะไร ๆ ไม่มีทาง อาศัยกันไป

ตื่นลมตื่นแล้งว่าเรามีอันนั้น ๆ ตื่นอารมณ์หัวใจเจ้าของนั่นแหละ มันหลอกเจ้าของ สำคัญว่ามีอันนั้นว่ามีอันนี้ เวลาตายแล้วเคลื่อนอยู่ ใครเอาสิ่งเหล่านี้ไปเมืองผีหรือไปสวรรค์ได้ไม่มี มันก็เคลื่อนอยู่นี่ละ คนนั้นตายแล้วคนนี้ก็มาแทน พ่อตายแม่ตายลูกหลานแทน ลูกหลานตายเหลนเหลนก็แทนกันไปเรื่อย ๆ ก็มีเท่านั้นเองไม่เห็นมีอะไร หากพากันตื่นบ้าเฉย ๆ จนลืมนื้อลืมตัวไม่สนใจกับศีลกับธรรมภายในใจเลย นั่นละที่เป็นที่ฟังของสัตว์จริง ๆ อันที่ว่านี้ แต่สัตว์โลกไม่สนใจ กิเลสตีออก ๆ ไม่ให้สนใจ เวลาตายแล้วก็จมไปตามกิเลสหลอกนั่นแหละ ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย

นี่เราก็พยายามช่วยเหลือ ทางด้านวัตถุก็ตั้งที่ว่านี้ เอาเต็มเหนี่ยว ทางด้านศีลธรรมสอนทุกประเภท ตั้งแต่แกงหม้อใหญ่ แกงหม้อเล็ก แกงหม้อจู้ สอนทั่วประเทศ ไทยน้อยเมื่อไร ถ้าจะพูดถึงเรื่องการสอนนี้เราสอนโลกมาตั้งแต่ เริ่มหมู่เพื่อนเข้าไป

เกี่ยวข้องกับพัวพันมาตั้งแต่ ๒๔๙๓ นี้เป็นพระเสียก่อน อยู่ในป่าในเขาที่ไหน พระรุม ๆ อยู่ในป่า ออกจากนั้นก็มาตั้งวัดตั้งวาปีพระก็มามาก ประชาชนก็มีบ้าง จากนั้นก็เรื่อยมา การสงเคราะห์โลกมีเท่าไรสงเคราะห์ตลอดมาอย่างนี้ ไม่เคยเก็บอะไรเลยนะ สงเคราะห์ขนาดว่าไม่มีอะไรติดตัวตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ บทสุดท้ายก็มาออกตลาดออกสนามช่วยพี่น้องชาวไทย เพราะฉะนั้นถึงได้ปรากฏเด่นขึ้นทั่วประเทศไทยว่า หลวงตาบัวช่วยโลกอย่างนั้นอย่างนี้ เราช่วยมานานแล้ว ช่วยอย่างเรียกว่าอยู่ที่ใต้ดิน ไม่ออกโฆษณาประกาศ เขาจะมาลงหนังสือพิมพ์เราก็ไม่ให้มาลง จะมาเอาออกประกาศทางวิทยุเราก็ไม่ให้มาขู่เรา ฟังปล่อยตอนนี่ละ ปล่อยออก ๆ ตอนออกช่วยโลก ถึงได้เห็นทั่วถึงกัน นี่เราช่วยโลกเต็มเหนี่ยวของเรา พอหมดภาระเรื่องของธาตุของชั้นธรมของเราแล้วเราก็ไปเท่านั้นเอง

ใครจะเอาดีก็ให้เอา ถ้าเชื่อพระพุทธเจ้าก็จะมีหวัง ๆ ถ้าเชื่อแต่กิเลสแล้วก็จมด้วยกันทั้งนั้นแหละ ตรงไหนเจริญก็ไปเจริญอยู่ในฟินในไฟ เผาอยู่ในนรกอเวจีนั่นละ นั่นละเจริญของสัตว์นรกไปเจริญอยู่ที่ไฟเผาหัวมัน เจริญอยู่เมืองสวรรค์ชั้นพรหมได้แก่ บุญกุศลชโลมเอาไว้ ๆ ให้พากันตั้งอกตั้งใจ รู้เนื้อรู้ตัวบ้างนะ วันนี้ก็จะไม่พูดอะไรมาก พูดเท่านั้นแหละ เหนื่อย

(มีผู้ถวายยากำจัดเสลด) จะมากำหนดกฎเกณฑ์ไม่ค่อยได้เรื่องฉันทยานะ อ้าวจริง ๆ ถ้าเรื่องยาเราเหลวไหลมาก ถ้าเรื่องอื่นเหลวไหลอย่างนี้ โอ๊ย แหกเลยนะ แต่เรื่องอื่นไม่เหลวไหล แต่เรื่องหยุกเรื่องยานี้เหลวไหล ไม่ค่อยจะฉันทตามอะไรนัก คืออยากฉันทก็ฉันท ไม่อยากฉันทก็เฉยเลย คือจิตมันไม่ไปอยู่กับยา พุดง่าย ๆ ว่าฉันท ฉันทก็ฉันทไปอย่างนั้นแหละ

นี่ฟัง หลวงปู่ลี วัดป่านาแอ่ง ได้ทองคำ ๑ กิโล ๓๔ บาท ๘๘ สตางค์ เป็นของเล่นเมื่อไรนี่ ธรรมสินีมาเมื่อเช้านี้ได้ทองคำ ๑ กิโลกับ ๓๔ บาท ๘๘ สตางค์ ดอลลาร์ ๑๐ ดอลลาร์ เงินบาท ๑๑,๖๕๐ บาท นี่ธรรมสินีบ้านนาแอ่ง มาถวายเมื่อเช้านี้

เมื่อวานนี้วันที่ ๒๕ ทองคำได้ ๓ กิโล ๓๔ บาท ๘๘ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๕๖๖ ดอลลาร์ รวมทองคำทั้งหมดได้ ๒,๒๕๐ กิโลครึ่ง ยังขาดอยู่ ๑,๗๔๙ กิโลครึ่ง จะครบจำนวน ๔ พันกิโล

เราจะพยายามเอาทองคำเป็นพื้นฐานให้ได้ ๔ พันกิโล พี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศไทย ให้พยายามเสาะแสวงหาทองคำมา อย่างน้อยให้ได้ทองคำเป็นพื้นฐาน ๔ พันกิโล จะสมเกียรติแห่งชาติไทยของเรา ที่ว่าออกช่วยชาติตัวเอง มีศาสนาเป็นผู้นำ อันนี้แหละพื้นฐานจริง ๆ คือขาดไม่ได้เลยนี่คือ ๔ พันกิโล อันนี้ไม่ให้ขาด เราได้

พิจารณาवलอบคุณหารเรียบร้อยแล้วทั่วประเทศไทย พร้อมกับความรักชาติความเสียสละทุกคน

๔ พันกิโล อันนี้เป็นพื้นฐานเราพิจารณาแล้ว กำลังวังชาไม่ให้เกิดประมาณ ตั้งรากฐานไว้แล้ว ๔ พันกิโล ต่อจากนั้นก็ต่อยอดด้วยเงินที่กำหนดไว้เรียบร้อยแล้วนั้น อันนั้นได้เท่าไรเราก็จะเพิ่มเรื่อย ๆ ๔ พันกิโลเป็นพื้นฐานไว้เลย ให้หาให้ได้ ๔ พันกิโล ส่วนที่ได้เพิ่มไม่มานับตรงนี้นะ จะต่อยอดไปเรื่อย ๆ อันนั้นเราจะต่อยอด ได้ที่ไหน ควรจะเก็บ ได้ที่ไหน เราจะแยกเข้ามา ๆ เพิ่มเข้าไปเรื่อย ๆ แต่ ๔ พันกิโลให้พี่น้องหาเองอันนี้ นอกจากนั้นเราได้พิเศษอะไรเราก็จะต่อยอดไปเรื่อย ๆ เช่นอย่าง ๑๕ กิโลวัน นำหน้ากฐินนี้ก็เป็นเพิ่มจาก ๘ ร้อยล้านและจาก ๔ พันกิโลไม่เข้ามานับ มันก็นับอยู่ในตัวของมันนั่นแหละนะ ให้ได้ ๔ พันกิโล

เรามุ่งมากทีเดียว เรื่องทองคำมุงมากกว่าทุกอย่าง เพราะฉะนั้นพอเจียดเข้ามาหาทองคำได้ เราจะเจียดทันที ๆ ความจำเป็นภายนอก ยังสู้ความจำเป็นภายในคลังหลวงของเราไม่ได้ อันนี้เป็นสิ่งที่คนทั้งชาติสงวนรักษากันทั่วหน้า เพราะเป็นเจ้าของด้วยกัน ๖๒ ล้านคน เป็นเจ้าของของคลังหลวงด้วยกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเราจึงมีสิทธิที่จะรักษาสสมบัติคือคลังหลวงของเราไว้ให้เป็นความปลอดภัย ใครเข้ามาทะเลาะไม่ได้คอขาด โจรไม่เก่งโจรคอขาด ชาติไทยของเราไม่เก่งให้คอขาดกันหมดทั้งชาตินี้ เพื่อรักษาสสมบัติคือคลังหลวงอันเป็นชีวิตจิตใจของชาติไทยเราไว้ด้วยดี ให้ลูกเต้าหลานเหลนได้รับมรดกจากบรรพบุรุษที่รักษามาตลอดถึงวันนี้

พวกเรารักษาต่อไป อย่าให้บกพร่องอย่าให้ขาดกระเด็นไปจากนี้นะ เมืองไทยจะหมดความหมายทันที ถ้าคลังหลวงได้ขาดกระเด็นลงไปแล้ว เมืองไทยไม่มีความหมายแหละ นี่มันลำบากที่จะต้องไปหาติดต่อกับหมูกับหมา เมื่อวานนี้ไอ้หน้าบู๊ ๆ มันมาทางมันก็กิน(กิน=สั้น) เสียด้วย เวลาถูกจำเป็นกูจะมาขอทางมันไม่ได้แล้วหรือวะ คือทางจะเอาไปไหนบ้าง จะติดต่อสอบสวนเรื่องสำมะโนครัวหมาหมด เมืองไทยเรานี้มีหมากี่ตัว จะไปติดต่อกับหมา ขอดติดต่อกัน ควรซื้อก็ซื้อเอาถ้ามันรับเงินเราได้นะ ถ้ามันรับเงินเราไม่ได้ เราก็ขอทางมันมา

หมามันก็จะขู่ จะเอาไปอะไร หมาทั้งประเทศจะเอาไปอะไร ทางมันมีทุกตัว ทางกุน(กุน=สั้นมาก) ก็มี ทางกุดก็มี แล้วจะเอาไปอะไร เอาไปติดกับกันมนุษย์ มนุษย์ไม่มีทาง ทำไมมนุษย์จึงไม่มีทาง ก็มันเป็นหมาไปหมดแล้วมันไม่มีทาง คุณค่าราคาของเมืองไทยเรานี้ไม่มี รักษาคลังหลวงก็ไม่ได้ เข้าใจไหมล่ะ แล้วเป็นหมากันหมด ๖๒ ล้านคน แต่ไม่มีทางจึงต้องมารบกวนนี้แหละ จะว่างั้น ถ้าเขาสงสารเขาจะให้ทางมา ถ้า

ไม่สงสารก็มนุษย์ทางกุ่มไปด้วยกันหมด หมดความหมายถ้าคลั่งหลงได้ขาดลงไปจากชาติไทยของเราแล้ว พวกเข้ใจหรือยัง คำพูดคำนี้เนะ

จึงเอาให้ตี ต้องเด็ดต้องขาด เด็ดเพื่อรักษาสมบัติของตัวเองเป็นไรไปวะ ใครเก่งให้เข้ามา บอกนั่นเลย เรา ๖๒ ล้านคน ไม่ว่าวราชกรารงานเมืองตำรวจทหาร เป็นเจ้าของสมบัตินี้ทั้งนั้น ซึ่งมีอำนาจที่รักษาสถิธิสมบัตินี้ของตบให้เต็มเหนี่ยวด้วยกันทุกคน เพราะฉะนั้นจึงอ่อนข้อไม่ได้เนะ ด้วยเหตุนี้แหละถ้าหากว่าคลั่งหลงได้ขาดสะบั้นลงไปแล้ว พวกนี้ก็จะเดือดร้อนถึงหมาที่เดียวแหละ หางหมาไปเอามาติดต่อกันมนุษย์หมด เพราะมนุษย์เหมือนหมาไม่มีหาง ต้องไปเอาหางมาประดับชิว ให้เต็มยศว่าหมาเต็มตัว ๖๒ ล้านคนนี่ว่างั้น เข้ใจหรือยังละ วันนี้เอาเพียงแค่นี้ก่อนแหละ(หัวเราะ)

เอ้อ พูดเรื่องหมาเลยลืมหมา ๒ ตัวนะ เมื่อบานนี้ไม่ทราบกรรมตีหรือกรรมชัวของมันก็ไม่รู้ พิจารณาก็แล้วกัน ตามธรรมดาเราตบว่าง ๆ เจียบ ๆ คนไม่มีแล้ว ตบคนค่า ๆ เราจะต้อม ๆ ออกไปข้างนอก เมื่อบานนี้กำลังจะ ๖ โมงเย็น เราก็ด้อม ๆ ออกไปไปดูข้างนอก เพราะตบกลางวันเวลาไหนไปไม่ได้เนะ มนุษย์อยู่นั้น มันยิ่งกว่ารังต่อรัง ตบคน เข้ใจไหมมนุษย์ รุมเลย ๆ เราจึงไปไม่ได้ ถ้าวันไหนเราจะไปก็ต้อมเจียบ ๆ คนคนเจียบหมดแล้ว เราถึงจะต้อม ๆ ออกไปดู

พอตีไปเมื่อบานนี้ เราไปดูเมรุของเรานั้นแหละ พอไปนั้นออกจกนั้นไปเห็นลูกหมา ๒ ตัว มันอยู่กลางทุ่งนาแหละ แต่มันมีต้นไม้พุ่มไม้อยู่นั้น แล้วมีแคร่อยู่ตรงนั้น มองไปกลางทุ่งนาก็เห็นแหละ พุ่มไม้นั้น มันมีแคร่อยู่ตรงนั้น เวลาไปเมื่อบานจึงเห็นชัดเจนไปเห็นลูกหมา ๒ ตัว เอ๊ะ นี่มันมายังไง ทีแรกเห็นตัวเดียวก่อน ลูกหมาตัวเล็ก ๆ เท่าแข่งนี้ก็ไม่เท่าแหละ มองไปเห็นลูกหมาตัวหนึ่งต้อมต้อม ๆ เอ๊ะมันมายังไงลูกหมาตัวนี้ใครรับผิดชอบมัน มันมีแม่หรือเปล่านะ เราก็ดบไป

พอมันเห็นเรามันก็มองจ้อง เราเลยทำสัญญาณเรียกมัน มันทั้งวิ่งเข้ามาทั้งถอยมันไม่เคยกับเรา เราก็ดบเข้าไป มันเข้ามาบ้างวิ่งออกบ้าง เราเลยนั่งบ๊ีบ มันเลยวิ่งเข้ามา เลยเรียกมัน เรียกไปเรียกมาก็เลยจับดู มันก็ให้จับทั้งระวัง จากนั้นก็คลอเคลียเราเลย แสดงว่าเขาหาที่พึ่งเนะ แล้วก็เดินไปอีกจะไปดูที่นั่นมีแม่หมาหรือเปล่า

พอตีไปเห็นอีกตัวหนึ่งอีกแหละ ตัวต่าง ๆ เราก็ดบเรียกมัน มันก็มาอีก ตัวนั้นมันก็กลัวเหมือนกัน พอเห็นตัวนี้ป่วนเปียนอยู่กับเรา เราก็ดบมัน วิชาล่อหมายากอะไร (เสียงหัวเราะทั้งศาลา) เรามีทั้งวิชาล่อคนวิชาล่อหมา ล่อไปล่อมามันก็มาอีก ทีนี้ก็มาป่วนเปียนทั้งสองตัว พอเราไปมันก็วิ่งตามเลยแหละ เราไปดูร้านนั้นนะมันมีแม่หรือเปล่า ไม่มี โอ้ ทำงหมา ๒ ตัวนี้ไม่มีใครดูแลมันเลย หมาไม่มีแม่ ตกตบเราก็ดบเอามันมา มันก็เลยวิ่งตามมาเลยนะ พอมาก็เลยให้พระเอาหมา ๒ ตัวนี้มาไว้ที่กรงนี้

ใครจะแบ่งกันไปเลี้ยงมันไว้บ้างก็ตื่นะพี่น้องผู้ใดที่มีเมตตาธรรม ในวัดนี้มากต่อมากแล้ว ขอให้พี่น้องทั้งหลายเอาไปเลี้ยง อย่าให้สร้าง ความกังวลแหวัดมากเกินไปเลยนะ หมา ๒ ตัวเล็ก ๆ ที่เอามาเมื่อวาน ท่านผู้ใดที่มีความเมตตาจิตเอาไปเลี้ยงไว้บ้างที่บ้านก็จะดี กรงข้างหลังนี้มี ๒ ตัว ชาวาก็ให้มันกินแล้วเมื่อวาน และวันนี้พระก็เลี้ยงอาหารมันสมบูรณ์ทุกวันแหละ ถ้าได้มาแล้วก็ต้องเลี้ยงมันอย่างนั้นแหละ ท่านผู้ใดที่จะเอาไปเลี้ยงตัวไหนก็ช่างเถอะเอาไปเลี้ยง หมายถึงสัตว์ตัวหนึ่งที่นำเมตตาสงสาร

เขาไม่มีที่พึ่งเลย แม่เขาไม่มีเราถึงได้เอามา ถ้าหากว่ามีแม่อยู่นั้นเราจะไม่เอามานะ เราจะให้มันอยู่กับแม่ แล้วเราจะสั่งทางนี้ให้เอาอาหารไปให้มันทุกวัน ๆ จนกระทั่งมันเลี้ยงตัวได้แล้วเราถึงจะปล่อย แต่นี่มันไม่มีแม่เลยต้องเอามาเลี้ยงไว้นี้ ท่านผู้ใดที่จะเอาไปเลี้ยงด้วยความเมตตา เอาไปนะ เอ้อ ให้ติดต่อทางข้างหลัง มีหมา ๒ ตัว สงสารจะว่าไง มนุษย์ก็มีใจครอง สัตว์ก็มีใจครอง รักตัวเอง รักชีวิตจิตใจ กลัว นี่เมื่อวานเราไปมันยังไม่ให้เราจับ เราล่อไปล่อมามันก็เลยให้จับ ก็เลยมาด้วยกัน เท่านั้นแหละนะ

ผมเอาข้าวไปให้มันกินทุกเช้าครับ ทุกเช้า

โอ้ เราไปเห็นเมื่อวาน ไม่รู้จักว่าใครเลี้ยงมัน โห นี่มีเสี้ยวมันอยู่ (หัวเราะทั้งศาลา) ดีละ วาสนามันเพิ่มนะ หลวงตาพบเอง เราถึงได้เอามาเลี้ยง ถ้ามันมีแม่ก็จะเลี้ยงทั้งแม่ทั้งลูกเลยนะนี่ ว่างั้น นี่แม่ไม่มีก็เลยเอามา มีคนเอาไปรักษาเลี้ยงดูอยู่ทุกวัน เราไม่เห็นนะเพิ่งเห็นเมื่อวานนี้ เอาละให้พร ดีแล้ว ๆ มีอานิสงส์มากเวลาจำเป็น

หลวงตาฯ หนูขอไปเลี้ยงทั้งสองตัวเลยเจ้าคะ

เอ้า คนนั้นก็เอาไปแล้ว ให้ติดต่อกัน คนนั้นรับเป็นคนหนึ่งที่หนึ่งแล้ว ทางนี้ต้องการให้ติดต่อกัน เรียกว่าให้สิทธิ์กันใช่ไหมละ ใครก่อนใครหลังก็ต้องมีอย่างนั้น ให้ติดต่อกันนะ เท่านั้นแหละ หมาจะเป็นรูปร่างยังงี้ก็ช่างมันเถอะ หมาตัวหนึ่งคือสัตว์ตัวหนึ่งนั่นเอง ไปเลี้ยงไว้ น้ำใจเป็นของสำคัญที่มีต่อกันทั้งสัตว์ทั้งบุคคล เอาละ ที่นี้ให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd